

Saale Väester

Miks me läbi ei saa?

Eessõna

Me kõik tahame uskuda, et maailm meie ümber on hea. Loomulikult teame me ajakirjanduse ja televiisori ja Interneti vahendusel, et kusagil on sõda, epideemia, inimesi piinatakse ja tapetakse. Aga see kõik toimub kusagil kaugel. Meist eemal. Justkui teises reaalsuses, teises maailmas.

Aga see maailm, mis meid vahetult ümbritseb, on turvaline, meeldiv ja hea. Kõik jubedused, millest meedia pajatab, juhtuvad teiste inimestega, võõraste inimestega. See ei puuduta otseselt meid.

AIDS on narkomaanide ja prostituutide haigus, inimkaubandus on nõrkade ja viletsate osa, perevägivalda esineb ainult asotsiaalsetes või väheste suhtlemiskustetega peredes. Seega on see kõik meie, tavaliste ja korralike inimeste jaoks täiesti ebaoluline. See ei puuduta ju meid.

Perevägivallast arvas selle loo peategelane Marta samamoodi. Tema negatiivne suhtumine mehe hirmuvalitsuse alla sattunud naise suhtes tuleb suurepäraselt välja Gerda juhtumi puhul. Ta on veendunud, et selline probleem võib tekkida ainult joodiku peres ja et naine on ise süüdi, kui endale jõhkardi meheks valib. Ta ise usub kaljukindlalt, et teda see teema ei puuduta. Tema ei ole ju asotsiaal, töötu, joodik, mõttetu, orb ega mingi muu riskirühma kuuluja.

Seda raskem on Martal mõista, mis tema suhtes valesti on. Ta otsib oma mehele õigustusi. Püüab vähem suhelda oma tuttavatega. On vihane, kui tal soovitatakse Joonasest lahku minna.

Ehk aitab see raamat kellelgi oma olukorrast väljapääsu leida. Julgustab abi otsima, sest praeguseks on Eestis olemas kohti, kuhu saab oma murega pöörduda.

Sirje Otstavel

Tartu Naiste Varjupaiga asutaja ja juhataja

www.naistetugi.ee

1. Kohtumine

Marta päevik

31. märts

Jõudsin just ööklubist koju... Kas ma panin kuupäevaks 31? No tegelikult kella järgi on juba laupäev käes... Aga suva sellega... Ma arvasin, et olen jube väsinud, aga samas on kange soov kõigest lähemalt kirjutada...

Mis siis juhtus? Sellest saab juba 8 kuud, kui ma Martinist lahku läksin... See oli minu jaoks valus hoop, kui ta selle teise naise leidis ja väitis, et see olevat nüüd järsku tema eluarmastus... Enne olin ju mina tema eluarmastus! Aga sellest olen ma juba piisavalt kirjutanud... Kallis päevik, sa tead niigi selle loo iga detaili, milleks siis seda jälle korrata?

Tuleme tagasi tänase õhtu juurde... Tegelikult siis eilse õhtu juurde... Miks ma täna küll selline tähenärija olen? Ma olen muidugi vahel väljas käinud, aga see ööklubi mõte tuli Tiiul täna ikka täiesti ootamatult... Ja ta lihtsalt vedas mu sinna, peaaegu vägisi... Selline ta juba on...

Ja algul oli siis ikka väga tavaline õhtu: vali muusika, suitsune ruum, kari jobusid, kes mingi muusikalaadse lärmi saatel karglesid. Mul polnud tegelikult üldse mingit ööklubi tuju.

Siis järsku lõi Tiiu nägu särama ja ta vedas mu ühe oma sõbra juurde... Väga mitte midagi ütleva välimusega sõbra juurde muide...

Aga sellel sõbral oli üks sõber kaasas... Selline mõnus, meeter-kaheksakümmend saleda seksika kehaga blond iludus, nagu kuskilt ajakirjakaanelt alla astunud, mõnus naeratus suul... Ja see tüüp hakkas minuga rääkima... Isegi selle ööklubi müra sees oli aru saada, et tal on ilus hääl!

Siis me rääkisimegi... Igasugu asjadest rääkisime... Täitsa lahe! Ja siis ta kutsus mind tantsima... Kuidas ta tantsida oskab! Temast võiks vabalt saada elukutseline tantsija... Ja see sarmikas naeratus... Ma kohe ei leia sõnu... Ikka nii nunnu tüüp... Ei, nunnu on vale sõna... Supertüüp, jah, super on õige sõna...!

Oleksime vist hommikuni tantsu keerutanud, aga ööklubi pandi kinni. Me läksime ja lihtsalt jalutasime Emajõe kaldal... Natuke jahe oli... Ta võttis mult ümbert kinni ja soojendas mind natuke... Hea tunne oli.

Siis ta saatis mu koduni... Ja küsis mu telefoninumbri ja puha... Ja lubas helistada.

Ta nimi on Joonas.

Joonase päevik

1. aprill

Istun jälle arvuti taga. Loll olin, et hakkasin selle päevikuga jändama. Aga samas olen väga tundlik inimene, tundlikum kui enamused mehi. Ma lihtsalt pean oma tunded kuidagi välja elama. Kurat, ma vihkan seda päeviku kirjutamist! Miks ma seda üldse tegema hakkasin? Aa, tuli meelde, ma tahtsin endale tõestada, et suudan järjekindlalt midagi teha.

Robert tuli eile välja mõttega minna Atlantisesse. Reedeõhtu ja tivid ja õlu, et oleks lahe värk. Et tal keegi sõbranna pidi mingi tibi veel kohale lohistama. No eks ma võin seda tibi natuke õõtsutada seal klubis, et Robert oma tibile küüned taha saaks ajada. Eks siis ole näha, mis saab.

Aga muide, see tibi oli täitsa pandav, kelle Roberti tibi kaasa vedas. No natuke kahvatu ja arglik oli, aga pärast paari siidrit muutus täiesti talutavaks. Sai isegi suu lahti. Ja täitsa normaalset juttu ajas.

Keerutasime tantsupõrandal ka. Tibi oskas isegi tantsida. Nii et üldse nagu polnud viga. Ainult et pikapeale läks see tantsujura igavaks. Õnneks pandi see uberik kinni ka, nii et sai välja sealt.

Tivid on ju sellised romantikahuvilised. Ma vedasin ta Emajõe kaldale jalutama. Kuradi külm oli ja pime ja üldse üsna mõttetu, aga tividemeeldib selline värk. Ja tibi oli ikka täitsa pandav, sellisega võiks isegi midagi aretada. Tividemeeldimiseks on selline romantikapakett kohustuslik.

Ja tibi paistis täitsa sillas olevat sellest: hakkas seda külmajuttu ajama. No seda juttu, mida nad ajavad, kui tahavad, et üks korralik mees neid kallistaks. No tegelikult ju neil ei ole külm, nad tahavad vaid mehe ihu enda vastas tunda, aga mingi ilge häbelikkus ei luba neil seda välja öelda. No eks ma siis kallistasin teda. Täitsa normaalne tunne oli. Sellisega võiks ikka seda vanainimeste värki ka teha. Aga esimesel korral ei saa sellest juttu teha. Nad panevad pahaks ju. Ise tahavad ka, aga üritavad ilgelt vooruslikud olla. S--a nad on!

Saatsin ta koju ka. Väga mõnus viis välja uurida, kus tibi elab. Ja neile selline asi meeldib. No ja vahetasime telefoninumbreid ka. Et eks ma siis helistan paari päeva pärast, ehk siis saab seksi ka.

Ah jaa, tibi nimi on Marta. Mõttetult igav nimi, aga suva sellega, peasi, et seks on hea.

4. Gerda juhtum

Marta päevik

22. aprill

Ma olen vihane! Nii närvi ajab selline asi... Me käime Joonasega, eks? Helistame pea iga päev, saadame sõnumeid... Kui kokku pole võimalik saada, siis MSN-is ikka kohtume... Tal on tööl MSN nagu minulgi... Ja voodis on ta lihtsalt fantastiline... Nii et meil on kõik jube hästi... Olen leidnud oma unistuste mehe... Ja siis...! Mul tõesti ei ole sõnu!

Käisime eile Joonasega teatris ja läksime siis tema poole. Olime voodis ja hellitasime teineteist... ja ta tegi mulle täie mõnuga keelekat, uksekell helises. Kell üks öösel!

Joonas tõmbas endale kiiruga hommikumantli selga ja läks uksele. Minu meelest oleks ta võinud lihtsalt teeselda, et ta ei kuulnud midagi. Normaalne inimene ei käiks keset ööd teiste ukse taga helistamas.

Hetk hiljem kuulsin ma esikust naisehäält... Mida nüüd? Mõtlesin, et niikuinii on tema eks platsis ja tahab ära leppida... Kes ei tahaks nii head meest tagasi? On aga naine mõrd, jätabki mees ta maha... Sellest peaks aru saama...

Tõmbasin hilbud selga ja läksin vaatama, mis toimub. Esikus seisis väikest kasvu, kõhna, üleni verine ja nuttev naine. Võib-olla 24 aastat, noor igatahes.

Ta rääkis katkendlikult ja nuuksus kogu aeg ja oli endast väljas. Joonas soovitas tal politseisse helistada... Täitsa loogiline ju – miks võõra ukse taga kolkimas ja nutmas käia. Mida tähendab, et ei saa pollareid kutsuda?

Lõpuks sain aru, milles probleem oli. See naine, Gerda, elab paar korrust allpool ja nad on Joonasega head sõbrad. Sõbrad?! Nojah, võib-olla... Ta mees on joodik ja neil on kaks last... Ja tüübil olid mingid joomatuurid olnud ja ta siis oli viina kõrrikallamise vahele naist peksnud... Kui haige inimene...! Ja see Gerda... Ta nuttis, et ei saa politseid kutsuda, et tema kallis mees viiakse muidu kainerisse ja sellest tuleks jube jama... Ja et ta ikka armastab oma meest ja... Kui mõttetu!

Milleks teha lapsi joomariga?! Joonas ütles, et see mees on peast soe. No muidugi on, kõik joodikud on! Aga miks peab sellise kõrval emaks saama ja veel koos elama hakkama? On sel naisel hallollust või ei?

Kui rumal ta on! No miks sa lased end kolkida ja siis käid normaalsete inimeste ukse taga vingumas, et näe, löi... Muidugi löi, loogiline ju... Mis sa elad sellisega, ei saa ma aru. Selline naine on ise süüdi. Aga no peab rahulikke inimesi öösel häirimas käima...

Joonas kutsus siiski politsei. Nood vedasid tüübi minema. Siis palus Joonas mul lapsi vaadata, kuni ta Gerda traumapunkti ja sealt edasi politseisse viib... Mina!– ja pean mingi joomari lapsi vahtima? No andke andeks! Joonas ütles veel, et vanem laps tegelikult polegi selle mehe oma... No okei, mingi hooa lapsi siis... Nagu see parem oleks...

Istusin terve öö seal väikeses ja haisvas korteris. Täiesti jube! Miks peab sellise mehega elama?

Get a life, Gerda!

Joonase päevik

22. aprill

Eilne öö oli katastroof. Käisin Marta-tibiga teatris. Tibidele meeldib selline kultuurivärk. Muidu meil läheb täiega hästi. Tibi on hoolitsev ja armas, peaks ta tõega ära võtma ikka. Täislahe tibun on. Selle teatrivärgi kannatan ka ära, see polegi nii hull. Tibin on seda väärt. Kui ma tean, et ma pärast teda täiega panna saan, pole sellest teatrist midagi. Nii et selles mõttes on kõik mõnus.

Tulime teatrist ja läksime minu poole. Rõõmustasin juba, et saan seda mõrda taas rautada. Tegin talle parajasti keelekat, no nii nagu tibidele meeldib. Mind see väga ei tõmba, aga tibid lähevad sellest nii põlema, et neid on pärast palju parem panna. Investeering tasub kuhjaga ära.

Ja siis helises uksekell. Keset ööd! Mida kuradit?

Mõtlesin korra, et ei lähegi avama, aga siis tõusin ikkagi, panin hommikumannli selga ja läksin avama.

Uksel seisis Gerda. Ta nägi väga õudne välja. No kuradi lammas mees on tal ikka! Ta muidu igati normaalne tibi, normaalsem kui ülejäänud kanakari. Ma tunnen teda viis aastat juba. Vahel hoian ta lapsi ka. Ta on väga normaalne inimene tibi kohta.

Mida ta sellest viinaninast kardab? Andku võmmaritele ja ongi valmis! Jälle ta peksis Gerdat. Kurat, oma käega annaks sellele Karlile ühe korraliku keretäie! No mis mees lööb oma naist?! Ta on oma ajud ikka täiega pehmeks joonud. Kurat, mismoodi siukest saab meheks nimetada üldse?

Vaene Gerda, mul on temast nii kahju. Et ta pidi sellise idika otsa sattuma. Kurat ahju tuleks siuksed ajada! No pole see mingi mees ju. Kurat, talle endale on peksa vaja!

Helistasin politseisse. Need kuradi jobud jõudsid lõpuks kohale ja nii palju ikka jagasid värki, et vedasid Karli minema. Ma siis ütlesin neile, et viin Gerda traumapunkti ja et pärast tuleme jaoskonnast läbi. Nad olid haigelt umbusklikud. No mida kuradit ma peaks valetama neile?

Lasin Marta-tibil siis Gerda lapsukesti vaadata. Tibin polnud üldse vaimustuses sellest, nagu ei jagaks matsu ära. Aga kui ma ütlesin, et ta passigu lapsi ja olgu moka maas, siis rahunes maha. Kurat, tibidega peab ikka karm olema, muidu ei tule asjast midagi.

Käisime traumapunktis, lasime vigastused dokumenteerida. Siis läksime võmmarite juurde. Need kuradid ei jaganud jälle matsu välja, mingi kümme korda tuli neile asja seletada, enne kui neile kohale jõudis, et Karlile tuleb lähenemiskeeld peale panna. Millest seal aru saada – tüüp oli õnnetu Gerda vaeseomaks peksnud.

Ahju sellised julmurid!